

Rugăciunea Mariei

Text biblic : Luca 1:39-56

Versetul de aur

Și Maria a zis: "Sufletul meu mărește pe Domnul și mi se bucură duhul în Dumnezeu, Mântuitorul meu. (Luca 1:46-47)

Introducere

Venirea unui copil pe lume este o mare bucurie, cu toate acestea sunt ocazii când nașterea unui copil este privită cu teamă. Biblia ne prezintă astfel de cazuri: după moartea lui Abel, nevasta lui Adam a mai născut un fiu pe nume Set (Înlocuit), sau frica mamei lui Moise care a făcut ca mama sa să-l ascundă între trestii.

Lecția de astăzi ne prezintă nașterea unui copil care este în același timp incredibilă și înfricoșătoare.

În lecția trecută am învățat despre marea promisiune a lui Dumnezeu, că El va face ca seminția lui David să fie veșnică. Au trecut câteva secole și lecția de astăzi ne duce la împlinirea acestei promisiuni.

Evanghelia lui Luca ne prezintă anunțarea a două nașteri. Îngerul Gabriel vine la Zaharia și spune că soția sa Elisabeta va avea un fiu la bătrânețe, care se va numi Ioan. La câteva luni după aceasta Îngerul Gabriel vine la Maria și o anunță că va naște un Fiul pe care îl va cheama Isus.

Lecția de astăzi începe cu plecarea ei la Elisabeta rudenia sa.

Contextul lecției

I. În vizită la Elisabeta (Cântarea Mariei) Luca 1:39-45)

A.Călătoria (v 39-40)

Călătoria Mariei la Hebron (Kiriath Arba) în cetatea lui Iuda este la o distanță de 70 mile de Nazaret.. Maria se duce să ureze de bine Elisabetei, Aceasta se petrece posibil foarte repede după ce Îngerul Gabriel aduce vestea Mariei.

Datorită faptului că Elisabeta este mai bătrână și soție de preot este normal ca Maria să fie cea care să inițieze salutul.

Elisabeta este plină de Duhul Sfânt, și aceasta este o clară indicație că ceea ce va spune or va face, va fi de natură profetică.

B.Pruncul Elisabetei saltă în pântecul ei (v41)

Noi nu cunoaștem conținutul urării Mariei, dar știm că Ioan a săltat în pântecul Elisabetei. Ioan va fi cel umplut cu Duhul Sfânt în anticiparea venirii lui Isus, el va fi cel ce va netezi ca-

lea Domnului.

C. Elisabeta binecuvântează pe Maria (v 42-45)

Elisabeta o întâmpină pe Maria cu binecuvântări și la fel binecuvântează rodul pântecei ei. Ioan, fiul rudeniei ei, va fi cel care va spune: “După mine vine Cel ce este mai mare decât mine, căruia nu sunt vrednic să mă plec să-I dezleg curelele încălțăminteii”. Maria este numită binecuvântată pentru că ea va da naștere Domnului Isus

II. Cântarea Mariei (v 46-56)

A. Binecuvântări aduse Mariei (v 46-48)

Maria răspunde binecuvântărilor Elisabetei cu o cântare care este în textul nostru. În acest cântec al ei, Maria adoptă expresii tradiționale de speranță în promisiunea Domnului, și așteaptă împlinirea promisiunii. Acest cântec al ei se aseamănă cu cântecul Anei când l-a născut pe Samuel. Cântarea Mariei continuă cu motivul bucuriei ei, faptul că Domnul s-a uitat la starea ei smerită

B. Cel Atotputernic (v 49-51)

Maria aduce un al doilea motiv de închinare Domnului prin faptul că ea înțelege că Dumnezeu are de făcut ceva mare prin viața ei, înțelegând că îndurarea Lui Dumnezeu se întinde peste cei ce se tem de El din generație în generație. Maria se bucură de puterea lui Dumnezeu de a cunoaște și a judeca pe cei mândri. Mândria este în contrast cu umilința, și numai una din aceste două găsește onoare la Dumnezeu.

C. Dumnezeu poate face schimbarea (v 52-53)

El are toată puterea în mâna Lui, și poate doborî pe cei puternici de pe scaunul lor de domnie, dar scopul lui Dumnezeu este să ajute pe cei umili și flămânzi, aceștia vor fi cei ce vor beneficia de bunătatea Lui.

D. Va binecuvânta Israelul (v 54-56)

Cântarea Mariei își îndreaptă atenția către Israel. Dumnezeu va face ceva nou prin Maria, dar acel lucru nou este parte din istoria Lui Dumnezeu cu poporul legământului. Israelul a zăcut sub dominația multor popoare, cel mai recent sub romani. Ajuutorul pe care îl va primi nu va fi ceea ce au anticipat oamenii. Venirea lui Isus nu este o rupere a promisiunii ci o împlinire a ei.

Ce trebuie să memorăm: În mijlocul necredinței, Dumnezeu rămâne credincios.